

מהדורת
יוני
2019

עיתון שז"ר

"אני מכיר כל

פינה בשז"ר"

ראיון מיוחד

עם ראש

העירייה

(עמ' 4-5)

מודל? ללמוד כמו
באוניברסיטה
(עמוד 8)

כל מה שלא ידעתם על
יניב איש המחשבים
(שער אחורי)

לוח מבחנים? לכבוד הקיץ
לוח החופש הגדול
(עמוד 11)

בדרך למועד ב':
קומיקס מקורי
(עמוד 10)

טכנולוגי מתקדם ועבודת צוות מיטבית. מספר המבחנים בלוח המבחנים הופחת משמעותית ואת מקומם תפסו עבודות אישיות או בצוותים ומשימות הערכה חלופיות, שרובן מתבצעות במסגרת השיעורים בכיתה. נמשיך לפתח יוזמות לימודיות חדשות וגם אתם מוזמנים להביא יוזמות מהכוח אל הפועל, להגשים חלומות וליישם רעיונות. אין ספק שיוזמות אלה מעוררים למוטיבציה גבוהה ולהירתמות אישית לקידום

**ביקשנו לפתוח צוהר
ולהביט על בית הספר
מתוך השונות של באי
בית הספר, אך גם**

הלמידה. אתם מוזמנים להוביל יוזמות ולהשתתף בקבוצות מנהיגות כה רבות המתקיימות בבית"ס: אמירים בכל שלוש השכבות, תלן אומניות בשכבת ז' המאפשר לכלל התלמידים ללמוד ע"פ בחירתו אחד מענפי האומנויות (היפ-פופ, אומניות לחימה, אומנות פלסטית, תיאטרון, סאונד או פיתוח אפליקציות וברייקדאנס), מועצות שכבה, שרים שז"ר, להקת מחול, רובוטיקה, ביומימיקרי, מש"צים ופש"צים, עיתון, הפקת סרט ליום רבין, נבחרות ספורט, יזמים צעירים ועוד.

זו הזדמנות נפלאה להודות ולפרגן לצוות החינוכי היקר: לצוות המורים ולצוות המנהלה, המלווה אתכם במשך היום ועתים רבות גם מעבר להן. תודה חברי מערכת העיתון על התוצר המרשים והאיכותי שהפיקו. הכתבות הפעם נוגעות בנושאים מגוונים שמעסיקים את הילדים והמבוגרים כאחד. קשורות לערכים המרכזיים שהופכים אותנו למי שאנחנו. תודה גדולה לסיגלית מורצקי על ההגהה וכמובן לאבי גרצמן, עורך העיתון, על הליווי המקצועי והמסור את הקבוצה.

בברכת המשך עשייה חינוכית מבורכת ומחצית ב' מוצלחת,

יעל יונביץ'

מחצית היא זמן להתבוננות. התבוננות בעשייה המרובה שפגשה את באי בית החינוך בחודשים האחרונים, התבוננות ב'עדים' שהצבנו בפנינו

דרך ארץ/

דבר המנהלת

ובמידת השגתם עד כה.

נשים דגש על שני ממדים עיקריים בעשייה החינוכית שלנו: חיזוק ערכים והזיקה לתרבות היהודית ישראלית, וממד שני פדגוגיה חדשנית ופיתוח מתמיד של יוזמות חינוכיות לקידום המצוינות האישית והבית ספרית יחד. בשני ממדים אלו אנו מיישמים את הערכים המרכזיים העומדים כנר לרגלנו ברוח חזון ביה"ס: כבוד, אחריות ומצוינות. אנו רואים בחשיבות עליונה להיבט החברתי – ערכי, ומיישמים הלכה למעשה ש"דרך ארץ קדמה לתורה". בשלוש השכבות התכנית הערכית החברתית מהווה נתבך מרכזי בעשייה, ואנו משתדלים גם בהיבט זה להעביר מסרים ותכנים בדרכים משמעותיות, שהדברים לא יעברו מעל ראשכם אלא יפגשו את הרגש ויוטמעו בקרבכם. עסקנו בתכנים ערכיים כגון: יום הסובלנות, מעורבות חברתית פעילה בשכבת ח', קבלת השונה והתרמה לעיוורים, התנדבות תלמידי ט' בעמותת סביון שם חגגנו עם וותיקי העיר את ראש השנה ואת חג החנוכה, הזדהות עם ילדי הדרום במסגרת יוזמת "דרום אדום", החיזוק ערך ההקשבה באמצעות מעגלי שיח, שידורי רדיו בנושאים שונים: יום בן גוריון, יום לזכרו של אריק איינשטיין, ציון יום השואה הבינלאומי במסגרת יוזמת we remember ועוד.

הפדגוגיה החדשנית עודדה את הצוותים המקצועיים לבחון את דרכי ההוראה/למידה. ניפצנו את תקרת הזכוכית ובחרנו בדרכי הערכה חלופיות במקצועות רבי המלל בשכבת ז' ח'. סיכמתם את תהליכי הלמידה באמצעות תוצרי למידה מגוונים כגון: סרטונים, מיצגים, עבודות חקר, סנגלים, מצגות. והכל מתובל ביצירתיות ללא גבולות, ידע

שנת הלימודים שמסתיימת השבוע הייתה שנה שעמדה בסימן בחירות. באוקטובר נערכו הבחירות לרשויות המקומיות, באפריל נבחרה כנסת חדשה ובמאי פוזרה הכנסת והוכרזו בחירות

טור עורך/ אבי גרצמן כלליות חדשות (שצפויות להתקיים בספטמבר).

בחירות הן חגיגה לדמוקרטיה ובחודשים האחרונים התקיימו בבית הספר שורה של פעילויות הקשורות לדמוקרטיה ולבחירות. לפיכך, לא מפתיע שבחרנו לקיים ראיון מיוחד (כתבת השער) בעיתון זה עם ראש עיריית כפר סבא החדש, רפי סער. התלמידים בחרו את נושאי השיחה, ניסחו שאלות וקיימו את הריאיון. גם בבחירת התשובות שיופיעו בעיתון לא התערבנו, התלמידים בחרו מה מתוך שיחה של חצי שעה מעניין וכדאי לפרסם בעיתון. והם בחרו היטב. בגיליון שזורים לכל אורכו מוטיב הבחירה. בסיפור הנפלא שכתבה צוף פרץ (ט'4) מתמודדת

אני תקווה שתמצאו בעיתון זה קרקע פוריה למחשבה, ביקורת ותובנות מעניינות

הגיבורה עם בחירה בין שתי אופציות ומוצגות ההשלכות לכל בחירה. לינוי אלנר (ח'3) בחרה לייצג את המדינה בכנס שגרירים צעירים בהונג קונג. טל חנין (ח'4) מציע לכם אפשרויות בחירה רבות לבילוי בחופש הגדול. בכלל בעריכת עיתון אנחנו מבצעים שלל בחירות, את מי לראיין, איזו תמונה לצרף ומה תהיה הכותרת. אני תקווה שתבחרו לקרוא את גיליון זה של "עיתון שז"ר" ותמצאו בו קרקע פוריה למחשבה, ביקורת ותובנות מעניינות לעתיד (אותן תוכלו - תלמידים, הורים וצוות - לעלות על הכתב בעיתונים הבאים). אני מודה לצוות המסור של עיתון בית הספר שהפגינו אכפתיות ויצירתיות רבה. אני מאחל לכם לבחור נכון וחופשה נעימה!

זה שיר פרידה

מאת עדי רון, איילי ברשאי וצוף פרץ, ט'4

טוב, איך מסכמים שלוש שנים מיוחדות שכאלה? לפני שלוש שנים, בתחילת החופש הגדול, קיבלנו את השיבוץ לחטיבות שלנו וב-31 באוגוסט הגענו לבית הספר ליום גיבוש. שם זכינו להכיר בפעם הראשונה את הכיתות שלנו. מאז, הכל היסטוריה: התחלף מנהל, מורות עזבו את ביה"ס ומורות חדשות הצטרפו, נחשפנו למקצועות חדשים, מערך הכיתות השתנה, אנחנו השתנינו, התבגרנו והכי חשוב הפכנו להיות משפחה. בכיתה ז' הגענו עם לא מעט חששות, האם הלימודים יהיו קשים? איך יהיו המורות? האם כל שאר תלמידי השכבה יהיו נחמדים? מה יקרה אם לא אשתלב טוב? כשנכנסנו לבית הספר, עדיין היו לנו הרבה

חששות, אבל חלקם כבר נעלמו. ואפשר להגיד שהתמודדנו יפה מאוד עם החששות שנשארנו לנו, למרות שהיה לנו קשה.

מה לא עברנו? שלוש שנים עמוסות בחוויות, כמו טיולים, סיורים, הצגות וימי שיא. זכינו לפרויקטים מגניבים כמו ניצוצות, ימי גיבוש כיפיים, תהליך של מעבר ללמידה מתקשבת, טקסים, מסיבות, תערוכות, ויש גם חוויות פחות מהנות כמו מבחנים ועבודות. אבל בכל זאת, הקפדנו להתמקד בחוויות הטובות יותר. היו לנו הרבה עליות וירידות, רגעים שמחים ועצובים, למדנו עם איזה מורות צריכים להיות זהירים יותר ועם איזה מורות כדאי ואפילו רצוי להכיר.

קצת קשה להסתכל על הזייניקים שנראים לנו קטנטנים, ולחשוב שאנחנו היינו במקום שלהם פעם, זה מפחיד לראות איך גדלנו כל כך

מהר - גם פיזית וגם בהתנהגות. למדנו לכבד את הילדים שקטנים מאיתנו, ולכבד את האחרים בכללי, ולמדנו להיות ישרים והגונים אחד כלפי השני.

עכשיו יש לנו מסר לשכבות הנמוכות: תהיו בוגרים, תהיו שמחים על כל רגע בחטיבה וגם אם אתם ברגעי משבר, תזכרו שיהיה טוב בסוף, הרימו את האווירה בבית ספר כי אז יהיה לכולם יותר כיף וטוב, התנהגו יפה לאלה שקטנים מכם והתנהגו יפה למורות! אלא אם כן אתם ממש רוצים להסתבך בצרות (בכו ;)

אז אנחנו רוצות לאחל לכל אחד בהצלחה בכל דבר שהוא יעשה ולכל מקום שהוא ילך, ואף פעם אל תשכחו את השכבה הזו ואת שלוש השנים האלו. הכי עצוב לנו להיפרד בעולם, אבל צריך לזכור שלכל דבר יש סוף.

להתראות שז"ר!

"נתחיל מהפכה בשז"ר בקיץ הקרוב"

ראש העירייה, בוגר שז"ר, נזכר בחוויות שלו מהחטיבה. משוכנע שיש לעשות שינוי בחינוך בעיר. מבטיח לשפץ את בית הספר שלנו. מבטיח לשפר את התחבורה הציבורית בעיר. לא מתכנן לפתוח תיכון נוסף בעיר. ראיון מיוחד עם רפי סער, ראש עיריית כפר סבא * מאת: לינוי אלנר, דפנה רסניק, תבור פז (ח'3) נועם צלמון וטל חנין (ח'4)

הספר הדמוקרטי, והשנה פתחנו בתי ספר בשיטת לימוד אחרת, שמאפשרת לתלמידים לבחור את חינוכם. יש בתי ספר שמוסיפים למערכת תחומים חדשים כמו כיתות ספורט ומגמות. וכל עוד אתם קמים בבוקר שמחים ללמוד דברים חדשים זה ההישג שלנו."

מה זכור לך מהחוויה שלך בשז"ר?

"יש לי הרבה חוויות משז"ר. כמו שאתם תלמידים גם אני הייתי תלמיד, ובוא נגיד שהייתי בסדר. לעומת זאת ביסודי הצטיינתי. בחטיבה קורה משהו, זה גיל שונה והעניין החברתי נהיה חשוב, לכן הוא היה בראש סדר העדיפויות אצלי. אחת החוויות המשמעותיות בחטיבת הביניים הם בעצם החברויות, ההכרות של חברים חדשים והמעבר לבית ספר חדש. אבל בסופו של דבר מה שאני מציע לכם, תהנו מהחטיבה, מהחברים ומהפעילויות, תהנו מהביחד."

כמו שאני הייתי תלמיד, וזה היה לא מזמן.. בערך בשנת 1983. זאת אומרת 36 שנים והחטיבה נראית בדיוק אותו הדבר, ואפילו פחות טוב. אז הבעיה הראשונה במערכת החינוך היא הנושא של תשתיות בבתי הספר. אנחנו כבר נתחיל לעשות מהפכה בקיץ הקרוב, בתי ספר ישנים יקבלו שיפוץ וגם נסיים את כל הפרויקט של שיפוץ שרת ונתחיל עם עבודות בשז"ר, ובשנה הבאה נסיים. אני תמיד אומר לצוות העובדים של העירייה שאני רוצה לתת לתלמידים של פעם את מה שאני יכול לתת היום."

מלבד התשתית, מהי עמדתך בנוגע לפעילות הלימודית/פדגוגית של בית הספר?

"בתוך כל הלימוד יש את התשתית של בית הספר, אבל אנחנו מדברים גם על נושאים שיש להם ערך חינוכי ולימודי. יש בכפר סבא בתי ספר רגילים ואת בית

איך אתה מרגיש בתפקיד החדש? אתה נרגש עדיין?

"כל יום כשאני קם בבוקר אני נרגש. זה תפקיד משפיע ויש לו חשיבות רבה. יש לי נגיעה לכל עניין ועניין בכפר סבא, כי העיר מורכבת מהרבה דברים: חינוך, תרבות, רווחה, תשתיות ונושאים כלכליים. יש הרבה מאוד אתגרים, וכל שבוע אני חושב מה אני אחדש בקרוב ובעתיד ויש תכניות ארוכות טווח ויש תכניות קצרות טווח אבל אני חושב שכבר מרגישים שהעיר מתקדמת."

מה הבעיות שאתה רואה כרגע במערכת החינוך בעיר? מה הבעיות שהיית רוצה לטפל בהם?

אני חושב שהאתגר הכי גדול בבתי הספר זה התשתית. במיוחד אתם, שמגיעים משז"ר, אתם רואים איך המקום נראה. החטיבה נראית בערך

האם אתה חושב שיש מקום להקמת עוד בתי ספר בעיר?

"זה נושא מאוד מורכב כי העיר כפר סבא מתרחבת מאוד מהר, ולכן חטיבת ביניים אחת תיבנה בשכונה הירוקה כי לא הגיוני להעביר תלמידים לאורך כל העיר. לגבי תיכון אני חושב שאין הצדקה לבניית עוד אחד, אבל אני עדיין חושב שצריך להרחיב את התיכונים, לדוגמה להוסיף עוד שלוש כיתות בכצנלסון וברבין או בהרצוג, ולבנות עוד כיתות, מה שיכול להיות מועיל".

תלונה שקיבלנו מהמון תלמידים הוא נושא התחבורה הציבורית לתלמידים ובכלל, האם הנושא בטיפול כלשהו?

"יש בעירייה מחזיק תיק תחבורה והוא הסגן שלי, הנושא מטופל ויש מקומות נוספים שצריכים דחיפה נוספת. האוטובוסים לפעמים גם מלאים בבוקר אז אנחנו צריכים לראות איך מתגברים על זה ולתת לכם פתרון".

מהו ראש סדר העדיפויות שלך בתפקיד?

"אני חושב שמה שמעסיק אותי הכי הרבה זה חינוך, פעמיים בשבוע אני בשטח, מבקר בבתי ספר ובגני ילדים, ועוד יום נוסף שאנחנו משקיעים בפדגוגיה. זהו הנושא שעולה הכי

הרבה בסדר היום. הנושא השני שמעסיק אותי הוא הנושא של הבינוי, התשתיות, וההתפתחות של כפר סבא. אנחנו משקיעים בזה הרבה זמן מחשבה".

למה החלטת לרוץ לראשות העיר?

"כל אדם נמצא במסלול חיים ויש לו חלום להגשים, ואני חושב שכחצי מהחיים הבוגרים שלי אני עובד בשביל להיות ראש עיר. לפני שסיימתי את התואר שלי התחלתי לעבוד בעבודה

"להיות ראש עיר זה להיות בתפקיד משפיע בעל חשיבות רבה. יש לי נגיעה לכל עניין"

קהילתית, וכל הזמן עסקתי בפעילות שהכירה אותי לתפקיד. בחיים כל מה שעושים וצוברים, מהרגע משאתה בבית הספר ועד שאתה מגיע לצבא, מכשיר אותך. כפר סבא מאוד חשובה לי וברגע שיש לי משהו שבוער בך, אתה נותן את כל כולך כדי להשפיע במקום שגדלת בו. אני עכשיו בתפקיד ראשות העיר ואני יכול לקיים את מה שהבטחתי ומה שרציתי".

האם כשהיית בגילנו הייתה לך מחשבה להיות ראש עיר יום אחד?

"כשהיית בגילכם היו לי המון מחשבות, רציתי להיות כדורסלן, רציתי גם להיות מורה למוזיקה, תקופה מסוימת אמרתי לעצמי שאני אהיה רופא ותקופה אחרת אמרתי לעצמי שאני אהיה עורך דין, ואחרי זה אמרתי אולי אני אהיה ארכיטקט, אבל אני חושב שכשמתבגרים מבינים מה רוצים לעשות".

איך אתה רואה את השינוי שאתה מבצע בעיר כפר סבא?

"אני חושב שכל יום בעירייה דברים משתנים, אנחנו תמיד חושבים מה אנחנו יכולים לשנות. אז יש דברים שכבר מרגישים בעיר עצמה, העיר יותר תוססת, יותר חיה או שעלתה מדרגה בנושא הזה. בנוסף לכך, העיר יותר נקייה ויותר מתוחזקת".

ונסיים עם השינוי שדרוש בשז"ר.

"יש לכם בית ספר מעולה וצוות מעולה, יש לכם מנהלת מעולה ולגבי שז"ר אני אופטימי, אני מכיר כל פינה, איך האולם נראה ולמה הוא כזה קטן, ולכן ואנחנו רוצים לעשות דברים בקיץ—נתחיל במהפכה".

מי אוהב את השבת?

מאת תבור פז, דפנה רסניק ולינוי אלנר ח'3

מהו דיבייט והסברנו כיצד הוא יתנהל, ושיעור נוסף שהעביר אבי, המורה לאזרחות, על הנושא שלנו ומצב

התחבורה הציבורית בשבת בארץ כיום. נדהמנו לראות כיצד תלמידי ח'3

כולנו אוהבים להגיד מה אנחנו חושבים, ואפילו יותר, אנחנו אוהבים לנסות לשכנע משהו אחר לחשוב כמונו. בכיתה שלנו הדיונים בשיעורים בהחלט סוערים, אז החלטנו להעביר שיעור בנושא תרבות הדיון - דיבייט. החלטנו ב-ח'3 לנהל דיבייט משלנו. בחרנו נושא שנוי במחלוקת - תחבורה ציבורית בשבת בעד ונגד. לקראת הדיבייט

הכיתתי, הקדשנו שני שיעורי חינוך כהכנה לדיון. שיעור אחד בו דיברנו על

השתתפו, דיברו ונימקו את דעותיהם. בשיעור בו התקיים הדיון כולנו היינו נרגשים. אנחנו ישבנו בקדמת הכיתה ב"שולחן השופטות", התלמידים שהשתתפו בדיבייט שובצו בקבוצות והקהל, שהצביע בסוף כל סבב, ישב במרכז. לדיבייט היו שלושה סבבים. בכל סבב נציג מכל קבוצה נעמד בקדמת הכיתה והציג טיעון במשך דקה וחצי. בסיום הסבב אנחנו העברנו משוב שכלל הערות וחיזוקים, והקהל הצביע מי הכי שכנע אותו בסבב זה. מאוד נהנינו לשמוע את דעותיהם המגוונות של חברינו לכיתה, ושמחנו על ההזדמנות להעביר שיעור בנושא שונה מהרגיל. אנחנו חושבות שלדיבייט הייתה להצלחה רבה, ומקוות שגם שאר המשתתפים חשבו כך.

מאת צוף פרץ, ט'4

היום הפתוח של בלה עבר בצורה מזעזעת. היא הייתה לבד וכולם נראו לה מאיימים ומכעיסים והיא לא הייתה במצב רוח להכיר חברים חדשים. כשבלה הגיעה הביתה, עצבנית ועצובה, הוריה דאגו לה מאוד וחשבו

שיש משהו לא בסדר בביתה ספר, לכן הם הציעו לה לערער לבית ספר אחר. בלה התלבטה במשך שבוע, האם כדאי לה לעבור למגמת תיאטרון בתיכון כצנלסון? לאחר שבוע היא החליטה לערער. שנת הלימודים התחילה ובלה באה נרגשת למגמת התיאטרון. היא מיד השתלבה, במגמה הכירה חברים חדשים וקיבלה המון מחמאות על יכולות המשחק שלה. בלה הרגישה שהיא נולדה להופיע, וככה חשב גם הבמאי המפורסם שבא לראות אותה בהצגת הסיום. הבמאי הזמין את בלה לשחק בסרט שהוא מביים, ובלה הסכימה. הסרט זכה להצלחה רבה ופתח לבלה הרבה דלתות לעולם המשחק. בלה כעת שחקנית מפורסמת ומוכרת מאוד, אך עם היתרונות של הפרסום יש גם חסרונות רבים, בלה לא יכולה לצאת מהבית מבלי שאיזה צלם יפרסם תמונה שלה, היא לא יכולה למצוא בן זוג נורמלי בגלל ההתערבות של התקשורת בחייה ולכן בלה מרגישה בודדה מאוד.

רגע, זוכרים לפני המון שנים, כשבלה היה יום פתוח לקראת התיכון, היא נשארה עוד כמה דקות במיטה כי היה לה קר? אז בואו נשנה פרט קטן בסיפור שיגרום לדברים להיראות אחרת. בגלל הקור שהיה בבוקר, בלה החליטה לא להישאר במיטה עוד כמה דקות כדי שהיא תוכל להתקלח כמה שיותר מהר. אחותה לא הספיקה להיכנס למקלחת לפנייה, בלה התארגנה בזריזות ותפסה את המעלית לפני השכן שלה. כשחברה של בלה התקשרה אליה עם החדשות המסעירות על הוריה שהתגרשו, בלה ענתה לה מייד ועודדה אותה. כשבלה פגשה את חברה שלה ליד תיכון "הרצוג" ביום הפתוח, היא הייתה נרגשת עם מצב רוח טוב. היום הפתוח עבר עליה ועל חברתה מעולה, הן הכירו חברים חדשים ונהנו מאוד. בערב, בלה סיפרה להוריה על היום הנפלא שעבר עליה, שהיא כל כך מאושרת שהיא יצאה בתיכון הרצוג

להסתכל על הטלפון, לבדוק מה השעה, לדבר עם איש זר, לעזור למישהו, להתעכב עוד כמה שניות בבית כי קשרת שרוכים. אלה חלק מהפעולות שאנחנו עושים בחיים שלנו, בלי להשקיע בהם יותר מדי מחשבה. אבל האם אי פעם חשבתם לעצמכם אילו מן ההחלטות הקטנות שאנחנו מקבלים ביום יום ישפיעו עלינו? ואנחנו לא מדברות על השפעה זמנית, אלא על משהו שיקבע מחדש את כל מסלול חיינו. איזה הסחת דעת תשפיע על מה נהיה בעתיד. האם נתחתן ונביא ילדים? האם נגדל להיות צייר, או שף?

אז הסירו דאגה מלבכם, והכירו את בלה פרידמן. אנחנו עומדות ללוות אותה קצת לפני שתסיים את שז"ר ועד שתגדל, אבל במקום פעם אחת אנחנו נעשה את זה פעמיים, עם שינוי קטן שיגרום לשינוי גדול. ממש בימים האלה, בלה עובדת קשה לקראת מסיבת הסיום שלה בבית הספר שז"ר. כמו כולנו, היא מאוד שמחה כשמסתיימת שנת הלימודים, אבל מצד שני יש לה חששות לגבי שלוש השנים הבאות שלה בתיכון הרצוג, כי זה התיכון שהיא קיבלה בהגרלה, ועוד מעט מגיע היום הפתוח בתיכונים.

בבוקר של היום הפתוח, הרוח בחלון של בלה נשבה וקיררה אותה, אז בלה החליטה להישאר עוד כמה דקות במיטה. אחותה הגדולה של בלה תפסה את המקלחת לפני שבלה קמה, וזה מעכב את בלה, שתצטרך להתקלח באיחור. בגלל העיכוב הזה, השכן תפס את המעלית לפני בלה ולכן בלה הייתה צריכה לחכות למעלית הבאה. כשבלה נכנסה למעלית, החברה הכי טובה שלה, שהולכת איתה יחד לאותו התיכון, התקשרה עם חדשות חשובות, ההורים שלה התגרשו וזה מעציב אותה מאוד. אבל, בלה לא ענתה לחברתה כי לא הייתה קליטה במעלית ולכן גם לא נרשמה 'שיחה שלא נענתה' בטלפון ובלה לא ידעה שחברה שלה צריכה אותה.

כשבלה הגיעה לבית הספר 'הרצוג', היא פגשה את חברה שלה, שכעסה עליה מאוד בטענה שבלה סיננה אותה בטלפון בבוקר כי היה לה משהו חשוב להגיד לה והיא התעלמה. בלה, שגם ככה הייתה נורא עצבנית מהבוקר לא ניסתה לברר למה חברה שלה תקפה אותה ופשוט תקפה אותה בחזרה.

ושהיא בחיים לא תרצה לערער.

שלוש שנות התיכון של בלה עברו עליה בשלום, בסיום התיכון, בלה סיימה עם תעודת הצטיינות, והיה לה את הממוצע הכי גבוה בשכבה במקצוע ערבית. בלה שירתה בצה"ל ביחידת מודיעין נחשבת מאוד, וכשסיימה את שירותה בצבא, היא מיד התקבלה לעבודה בחברת היי-טק מצליחה. בעבודה שלה היא פגשה את מי שעתיד להיות בעלה. עכשיו, כשהיא בת 30 עם שני ילדים וקריירה מוצלחת, בלה עדיין מרגישה כאילו היא יכולה לממש את הפוטנציאל שלה בתחביב שהיה לה פעם, משחק. היא לא יכולה לעצור את עצמה מלתהות אילו חיים יכלו להיות לה אם היא הייתה משחקת בסרט שהיא אהבה מאוד פעם, שהשחקנית הראשית הייתה תלמידה מתיכון כצנלסון שבלה הכירה פעם בחטיבה.

רואים? כל שינוי קטן בחיים של מישהו, יכול להביא לתוצאות שונות לחלוטין. כמובן שאפשר לתהות מה היה קורה אילו אחותה של בלה הייתה מתעוררת מוקדם יותר ולבלה לא היה יותר זמן להתארגן? או מה היה קורה אם השכן של בלה לא היה כל כך ממנה בבוקר והיה לוקח מעלית יותר מאוחר? כיצד זה היה משפיע על בלה? כל כך הרבה שינויים קטנים, כל כך הרבה החלטות שלפעמים לנו אין כל יד בהן. לכן נותר לנו רק להסיק שאין אף פעולה שנעשה שתהיה חסרת משמעות, כל פרט, בין אם הוא קטן או גדול בחיינו, יכול לשנות לחלוטין את החיים שלנו. לכן, עלינו האחריות לפעול כפי שנרצה, לשמור על מצב רוח אופטימי, או להיות פתוח לאפשרויות חדשות ולמצוא תחביבים משל עצמנו. עלינו לדעת שכל דבר ניתן לשנות, גם אם ההחלטה לא בידינו. לכן נשלח אתכם עם מסר אחד: היו בטוחים שכל דבר שתמצאו לעשות אפשרי, צאו לחיים חדשים ולהתחלות חדשות מלאות בתקווה, שנו דברים ואז שנו אותם שוב כי כל שינוי שנעשה, תלוי בנו.

שגרירות ישראל

**לינוי אלנר (ח'4) יצאה למשלחת
מיוחדת להונג קונג. היא חזרה
לספר לנו חוויות. כבוד גדול**

בתחילת חודש מאי יצאתי עם משלחת דיפלומטית ייצוגית של מדינת ישראל, מטעם משרד החינוך ובית ספר "חן" לכנס שגרירים צעירים שהתקיים בהונג קונג. מטרת השליחות הינה קירוב הקהילה היהודית בהונג קונג לנוער הישראלי בארץ. עברנו הכשרה לאורך

כל השנה בבית הספר "חן" לשגרירים צעירים. השתתפנו בטקסים רשמיים של

**הקראתי את "מסדר
הנופלים" בטקס.
כשעליתי לבמה, הרגשתי
את האווירה**

7 עשורים ועוד. את השיעורים העברנו בשפה האנגלית לתלמידי כיתות ו' עד י'.

בזמן המשלחת צוינו מספר ימים לאומיים בארץ, אותם ציינו גם בחו"ל. אומנם החוויה והאווירה הינה שונה, אך אחת ממטרות המשלחת הייתה להביא את האווירה הישראלית והפרספקטיבה שלנו לימים אלה. אני השתתפתי בטקס יום הזיכרון ויום העצמאות. בערב יום הזיכרון, יום שלישי, התקיים טקס

פתיחה לקהילה היהודית בהונג קונג – אלי יו הוזמנו גם הקונסולית הכללית של

ישראל בהונג קונג ומשפחתה. אני הקראתי את "מסדר הנופלים" בטקס. כשעליתי לבמה, הרגשתי את האווירה, ורק חשבתי על משמעות הטקסט אותו אני קוראת ועל הנופלים ומשפחותיהם. מיד התנתקתי מהפחד ומהחשש, וניסיתי להקריא את הטקסט בצורה הטובה ביותר שאני יכולה. זו חוויה שאני לא אשכח הרבה זמן.

הקונסוליה ביום הזיכרון וביום העצמאות בקהילה, העברנו פעילויות מעשירות והעברנו שיעורים משמעותיים בבית הספר היהודי "אלסה" בהונג קונג. השיעורים אותם העברנו עסקו בנושאים הקשורים למדינת ישראל כגון: חיילי "הנצח האחרון", האוכלוסיות השונות בארץ, זרמים ביהדות, תעשייה וידע בישראל,

ביום העצמאות קיימנו תפילה חגיגית בבית הכנסת, ניגנו בגיטרה, שרנו ורקדנו את התפילות החגיגיות. בארץ, אני רגילה לצאת החוצה ולראות זיקוקים. זוהי בהחלט חוויה שונה ואווירה שונה להיות ביום העצמאות במדינה אחרת. לאחר התפילה החגיגית, היתה לנו ארוחה עם מאכלים ישראלים ומוזיקה ישראלית. למחרת בבית הספר היהודי היה חידון על ישראל, לימדנו את הילדים ריקודים ישראלים ואת ריקוד "הדבקה" הדרוזי. רקדנו ושרנו עם הילדים ויצאנו ל"על האש" חגיגי בחצר, בו היינו שותפים בהכנות. במסגרת המשלחת התארחנו אצל משפחות יהודיות מהקהילה. רוב המשפחות הן משפחות ישראליות ב"רילוקיישן", אבל אני התארחתי אצל משפחה יהודית מקומית, קנדית והונג קונגית. היתרון המרכזי בהיותי במשלחת הוא שחוויתי את דרך החיים ואת השגרה היומיומית של הילדים הגרים שם. הלכתי איתם לבית ספר יום יום, התניידנו בתחבורה ציבורית לבד וגיליתי המון עצמאות. הם אירחו אותי בצורה מקסימה ואני משתדלת לשמור על קשר איתם ועם ילדים נוספים מהונג קונג עד היום.

מאת נועם צלמון, ח'4

חידונים, בחנים, דפי עבודה, מצגות - מה לא ניתן למצוא במודל? בקרב התלמידים יש יחסים מורכבים עם התוכנה. האם זה מפני שאנחנו רגילים למחברת, לקובץ? WORD? מפני שלמודל יש תקלות? כך או כך, כולנו לעיתים כועסים על המודל, אבל יש לנו גם רגעים של הנאה ולמידה שהיא משמעותית יותר. בדיוק על זה ביקשתי לדבר עם מיכל אליאס רכזת העברית ומדריכה אזורית של המודל.

ראשית, אני רוצה לשאול אותך, מה היו המחשבות הראשוניות אצלך על המודל?

"בהתחלה כמו כל דבר חדש היו לי חששות. זה היה נראה לי קצת מסובך. אבל ככל שהתנסיתי יותר במודל ולמדתי את הכלים שיש בו למדתי לאהוב את העבודה בו. והבנתי שהוא מאוד מקל את העבודה שלי ושל התלמידים שלי וכמובן מגוון אותה".

איך חשבת שהתלמידים יגיבו? ומה היה בפועל?

"חשבתי שהם יתלהבו לגוון את הלמידה שלהם. במיוחד כשאנחנו

חטיבה מתקשבת. בפועל היה להם לא פשוט לעבוד עם המודל כי הידע שלהם בתוכנות מחשב לא היה רחב כמו שחשבתי. והבנתי את הרגשתם. לכן עבדתי איתם בצורה איטית יותר. לא חשפתי אותם לכל הכלים שיש במודל בבת אחת אלא עבדנו על אותם הכלים במשך תקופה כדי שהם יכירו אותם טוב יותר וירגישו בטוחים יותר. ואני חושבת שלאט לאט הם התרגלו והיו אפילו תלמידים שאמרו לי שהם מתחילים לחבב את העבודה במודל".

"כמו בכל דבר חדש שיש חששות והסתייגויות, עם הזמן הן יתפוגגו"

כשיש תלונה על המודל, מהי התגובה מצידך? כלומר מה נעשה בעניין?

"כשיש בעיה עם המודל אני פונה ליעל נזר שהיא מדריכה ארצית של המודל ומורה לעברית בחטיבה שלנו, ואם היא לא מצליחה לפתור את הבעיה, היא פונה למחלקת פיתוח והם נותנים לנו מענה".

מהי התלונה הכי שכיחה שאת

מקבלת מתלמידים?

"העיקרית היא: 'שכחתי סיסמה'."

מתי לדעתך המודל "יתפוס" אצל התלמידים?

"אני מאמינה שכל שנעבוד איתו התלמידים יתרגלו לעבוד איתו. יכולנו להרים ידיים ולהפסיק לעבוד איתו ולחזור לעבוד עם דפים, מחברות וספרים אבל זה לא היה משרת את המטרה. העולם שלנו הופך להיות טכנולוגי יותר ויותר, וככל שנקדים לעבוד בצורה טכנולוגית כך יהיה לתלמידים קל יותר בהמשך".

האם מגיעות תלונות גם על מערכת הוויקי של המחברות במודל?

"פחות מבעבר. הכלי של הוויקי מאוד חכם אבל הוא לא פשוט. גם אני עדיין לא מכירה אותו ב-100% וכל הזמן לומדת עליו עוד דברים".

האם לפי דעתך הבעיות הם במערכת המודל או בקושי של התלמידים להתרגל למשהו חדש (שכולל את המחשוב בכללי)?

"אני לא רואה בעיות במודל. אני מאמינה שכמו בכל דבר חדש שיש חששות והסתייגויות עם הזמן הן יתפוגגו כי התלמידים יתרגלו למערכת והחששות שלהם תיעלמנה".

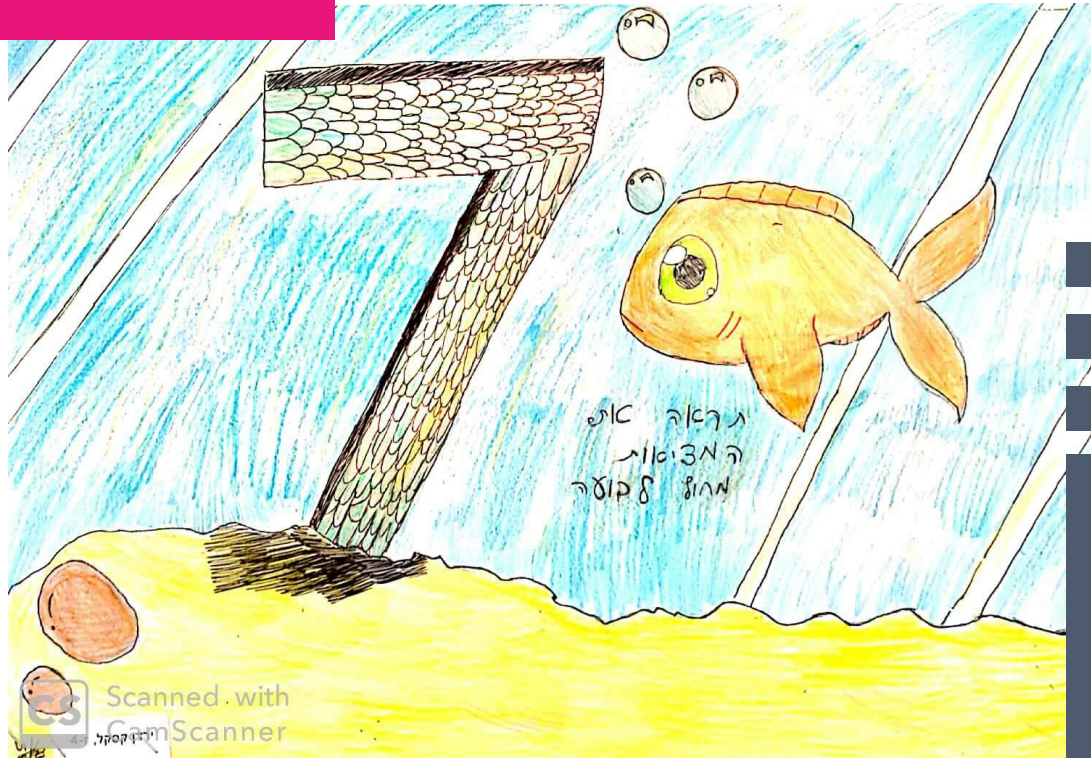
הילה אבן, ז'4: אני פיסלתי יד של אישה לילדה שמחזיקה בעכבר של מחשב. אל העכבר מחובר משטח שעליו יש שחקנית שמחזיקה ברובה, ועל הפלקט שעליו יש את הפיסול שלי. כתבתי את המשפט "there's no game over for girls" המשפט אומר: אין "המשחק ניגמר" בשביל בנות. רציתי להראות בפיסול שגם בנות יכולות לשחק במשחקים המוגדרים "בשביל בנים" כמו פורטנייט. אני חושבת שאין דבר כזה מגדר. לפי דעתי כולם אותו הדבר.

דניאל בן ארצי, ז'4: ביצירתי רואים שתי דמויות מפלסטלינה: גבר ואישה, שמשחקים כדורסל. העבודה מייצגת את מעמד האישה בחברה. בצד אחד רואים את הגבר, בחור גבוה, בעל מדים מיוחדים לכדורסל, הסל שלו מורם והוא בטוח בעצמו. ומהצד השני רואים את האישה: נמוכה, עם בגדי יומיום, הסל שלה מורכן מטה והיא פחות בטוחה בעצמה. את הרעיון קיבלתי כאשר הבנתי שיש פער אדיר בין תקציב ליגת הנשים בכדורסל לבין ליגת הגברים בכדורסל.

תלמידי שכבה ז' ציירו כרזות פרסום בהשראת ספרים שקראו במסגרת תכנית "מצעד הספרים". הכרזה של ירדן קסקל מכיתה ז' 4 (מימין) היא הכרזה המנצחת. הספר שקראה היא "החיים חלקי 7".

"התחברתי לדמות של וילו צ'אנס, מפני שהיא ילדה משונה ולאחרים זה לא הפריע", מסבירה ירדן. ציירת דג זהב באקווריום. הדג מסמל את כריכת הספר ואת הציטוט: 'כשהולכים לאיבוד, לפעמים צריך לשחות נגד הזרם'.

במקום ה-23, אבל עם 35 נקודות בלבד.

בדרך לאמסטרדם. תכירו את דאנקן, דאנקן לורנס. לורנס ייצג את הולנד בתחרות השנה ואפשר להגיד שהוא כבש את כל אירופה. השיר שאותו ייצג את הולנד הוא גם השיר הראשון שדאנקן כתב מימיו, "ARCADE" דאנקן שמר על המקום הראשון בטבלאות ההימורים ולא נתן לאף אחד לעקוף אותו. השיר זכה להצלחה ניכרת ואפילו העניק לדאנקן "אלבום זהב". שאלתי את חבריי לכיתה על השיר וזה מה שהם ענו לי: "קובי היה יותר טוב", "מרדים", "לא התחברתי", "האיסלנדים היו טובים יותר" ועוד ועוד ועוד. חברים, אירופה החליטה, והחלטה נקבעה.

בקיצור, תודה אירופה, אנחנו היינו ישראל ונתראה שנה הבאה בהולנד.

אבל אם הוא היה רואה את הביצוע, הדעות שלו היו מתהפכות. הביצוע של מדונה באירוויזיון 2019 בתל אביב היה מגרועים בחייה. מדונה הוכיחה לנו שהיא לא הבחורה הכי חומרית וגם התפילה שלה לא הייתה מספיק ברורה.

ישראל. אי אפשר להסביר במילים עד כמה הביצוע של קובי מרימי היה מושלם.

מתוק בעץ אבל בחלט אי אפשר לא לשים לב לביצוע הזה. בזמן שמרימי שר, כל הקהל שר יחד איתו (ומובן שגם אני) וכולם פשוט שרו איתו והיה כל כך מרגש. מיותר לציין, שמרימי התחיל לבכות, וזה מה שעזר לו לעלות בטבלה.

דרך אגב, במהלך התוצאות קיבלנו 12 נקודות מבלארוס! שאח"כ בוטלו בשל טעות, מה שמשאיר אותנו

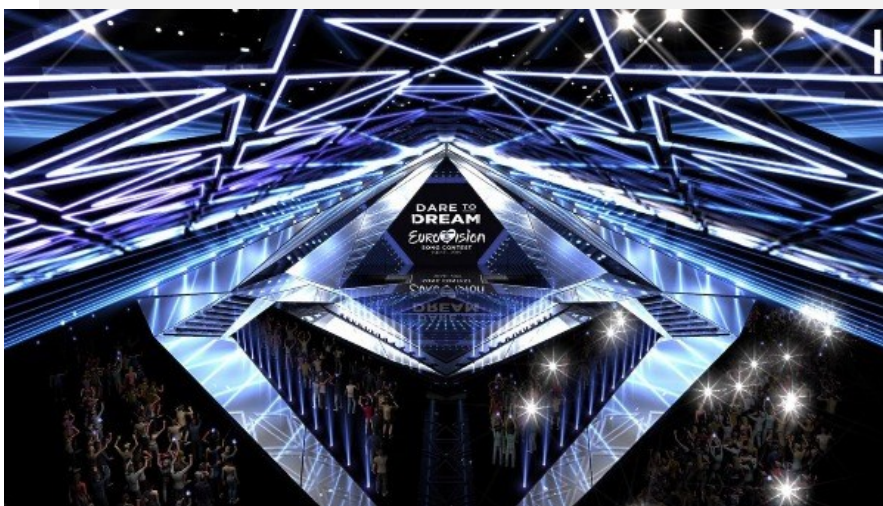
הנציג שלנו באירוויזיון

גיא גולדנברג, ז'2'

במילה אחת: וואו. בשתי מילים: וואו וואו. בהרבה מילים: המופע הכי טוב שראיתי בחיי. גיא גולדנברג מדווח

בואו נגיד שהפקת האירוויזיון של השנה הייתה מבין המוצלחות בהיסטוריה האירוויזיון מכל השנים. מה לא היה באירוויזיון? היו זמרים, רקדנים, דגלים, להקות מפחידות, נקודות ושיר אחד שכבש את כל השופטים והקהל. השיר "ARCADE" של הזמר דאנקן לורנס מהולנד, שהוביל במשך חודשים ארוכים בהימורים, הצליח לכבוש גם את במת האירוויזיון. לורנס קיבל 492 נקודות, מה שאומר שהוא השאיר אבק כוכבים לאלה שאחריו. אבל בואו נדבר רגע על הפתעות האירוויזיון: איסלנד. זאת לא פעם ראשונה שלהקת רוק כבד נמצאת באירוויזיון ומגיעה לעשירייה. להקת "הטארי" הם להקת רוק כבד איסלנדית. הם להקה אנטי-ישראלית ובעד פלסטין. כולם אותם זוכרים בתור אלה עם דגלי פלסטין, שאותם הם הרימו בזמן הניקוד. בואו נגיד שמקום 10 ללהקה גרועה כזאת - זה די מוזר.

מדונה. קודם כל, שאפו שבכלל הצליחו להביא את מלכת הפופ לארץ. אבל מצד שני, ההפתעה לא הייתה כל כך נעימה. אבא שלי אמר לי שאפילו רק בשביל מדונה הוא היה מוכן לשלם סכום כזה גדול של כסף (1,700 לכרטיס),

כך עשתה הנערה ועמדה בהבטחתה, אך הנער הזר עדיין לא רצה בקרבתה. ליבה של הנערה המאוכזבת נשבר, רצונה הגדול לאהבה הלך וגבר. פתאום הבחינה בנער המקסים, וקיוותה שאת ליבה ישלים מכל הרסיסים. אך הנער המקסים הבחין בה משתנה, ואליה מיד את גבו הפנה. בסופו של דבר, נשארה לבדה, את כל מאהביה בדרך איבדה. ולפתע ראתה הכל כמעט, הבינה שהיא לא הסתפקה במועט. ומאז, שנים רבות כבר עברו וחלפו, והנערים את הנערה במחשבותיה רדפו. כל כך הצטערה שסוף סיפורם היה מריר, ועד היום משלמת את המחיר. הנערים כבר גדלו והקימו משפחה, ורק הנערה נשארה לבד, הוזנחה.

אי שם בשנות השבעים, אי שם בשנות השבעים, חיה נערה יפה כבת האלים. לרגליה כולם היו נופלים, כשראו את עיניה התכולות כגלים. כשהביטה בראי, לא ראתה דבר מלבד אהבתה אל הנער הזר. אי שם בשנות השבעים, חי לו נער מבודד מאנשים, עיניו ושערו היו שחורים כפחם, יום וליל מרד ולחם. הנער ידע שהיא אוהבת אותו, אך לה הוא אדיש כי הוא הוד מלכותו. אהובי שלי, רק אותך אני רוצה. אהובי שלי, מסתכלת עליך בהערצה. אם רק תגיד, בשבילך אעשה הכל, אם יקרה לך משהו, במקומך אני אסבול. בשביל להיות איתך אתרחק מהסביבה אעשה הכל למען האהבה.

אי שם בשנות השבעים/ מאת מיי חזז ואמה לוי, ט'6
השיר הזוכה שנכתב במסגרת תחרות השירים שהתקיימה בשיעורי הספרות בשכבה ט' בהובלת המורה לינוי זיסר.
אי שם בשנות השבעים, חי לו נער ענו ומקסים. כחולות עיניו ושיערו כשמש ועל קצה חוטמו מתגלה עוד נמש. למרבה הצער, הוא היה חסר כל, מאוהב עד הגג וצועק בקול גדול: אהובתי שלי, רק אותך אני אוהב. אהובתי שלי, בלעדייך זה כואב. אהיה לצידך באש ובמים, אם תרצי אביא לך גם את השמיים. תסתכלי עליי, בעינייך היפות, ארוץ עד אלייך ברגליים יחפות.

החופשה הכי הכי: לוח אירועי קיץ. המלצה חמה

תלמידים יקרים,

סוף סוף. לא עוד מבחנים או עבודות. עכשיו כשחופשת הקיץ הגיעה אחרי כל כך הרבה זמן של התאמצות ולמידה, אפשר לשים ראש ולעשות את הדברים שרוצים. רק שלפעמים, לא יודעים מה כדאי לעשות. מערכת העיתון כתבה בשבילכם מגוון פעילויות לקיץ שיהפכו אותו ליותר מעניין. אם יחולו שינויים בתאריכי האירועים או/אם יבוטלו או יתווספו אירועים תבוא הודעה כשבוע מראש בלוח השינויים היומי. תבלו!

בברכה,
טל חנין, ח'4

תאריך	משימה ☺	הערות
21.6.19	לצאת לאכול גלידה עם חברים	כל
25.6.19	לצאת לשחייה בבריכה	מי
1.7.19	ללמוד לבשל משהו	שרוצה
6.7.19	לצאת לטיול בארץ	לבלות
9.7.19	להתנדב שבועית בעמותה חברתית	בחופש.
17.7.19	ללמוד לגלוש	ליהנות,
23.7.19	ללכת לחדר בריחה	לנפוש,
26.7.19	לשחק באולינג	לנקות
1.8.19	לשחק טניס	את
5.8.19	קורס ירייה בחיץ וקשת	הראש.
8.8.19	סתם להיפגש עם חברים	לנוח,
10.8.19	לבלות עם האחים/אחיות	לצבור
12.8.19	ללמוד להכין סוכריות	כוחות
15.8.19	לישון אצל חברה	ולישון
17.8.19	לעשות בינג' על סדרה	כמה
18.8.19	לטפל באחים הקטנים בשביל ההורים	שיותר.
19.8.19	לעשות חלק משביל ישראל	זמן
20.8.19	להתחיל ללמוד תחביב חדש	מצוין
21.8.19	לעשות פיקניק	לחזק
22.8.19	לקרוא ספר	קשרים
25.8.19	לסיים את השיעורים	עם
27.8.19	לעשות מחנה	חברים.
30.8.19	לנסוע ברכבת לבלות איפשהו	חופשה
31.8.19	להתכונן לשנה החדשה	נעימה!

מערכת עיתון בית ספר

מנהלת בית הספר: יעל יונוביץ'; עורך העיתון: אבי גרצמן, הגהה: סיגלית מורצקי. חברי מערכת: איילי ברשי, צוף פרץ, עדי רון, שני פישמן, אביטל בירשטיין, טל חנין, נועם צלמון, דפנה רסניק, תבור פז, לינוי אלנר, ליהיא חברוני, גיא גולדנברג.

מאחורי המסך

ראיון מיוחד עם איש המחשבים של שז"ר

מאת טל חנין ואביטל בירשטיין, ח'4

המקרה לא עובד? אין סאונד בכיתה? המחשב שלי בתיקון? אל מי פונים? יניב ביטון. ביטון הוא לבורנט המחשבים של בית הספר. אנחנו פוגשים אותו יום יום, יצאנו לשוחח איתו כדי שנוכל להכירו טוב יותר וגם כדי לשמוע על ההתמודדות שלו עם לקות השמיעה שלו.

"נולדתי בישראל לשני הורים שומעים. יש לי שני אחים, הבכור שומע, האמצעי חירש ואני האחרון, גם חירש. בנוסף לכך, גדלתי בתל אביב, הוא מספר לנו. "אני מאוד אוהב לעבוד עם מחשבים, התחביב שלי זה מחשבים, ואני עוסק בו המון זמן. אני מאוד אוהב לצפות בסרטים וקולנוע".

איך הגעת להיות איש מחשבים? איך התחלת לעסוק בתחום?

"לפני בערך 20 שנה הלכתי ללמוד

טכנאות מחשבים וניהול רשתות, סיימתי את הלימודים וקיבלתי תעודה. אני רציתי לעבוד במחשבים, אבל לא יצא לי. הלכתי לעבוד בתחומים אחרים. כעבור שנים הלכתי ללמוד פעם נוספת, והפעם תעודת הנדסאי אלקטרוניקה ועבדתי בתחום הזה. קיבלתי הזדמנות פה, ראיינו אותי והתקבלתי. מאז התחלתי

"כשהם באים אליי, שידברו עם השפתיים בצורה ברורה כדי שאני אוכל להבין, ואם אני לא מבין אפשר לכתוב לי"

לעבוד במחשבים, ואני מאוד אוהב ונהנה מהעבודה הזאת."

נשמח אם תשתף אותנו בלקות השמיעה.

"עולם החירשים ועולם השומעים מאוד שונים. יש לי את העולם של החירשים, עם חברים חירשים, איתם גדלתי מילדות. אני לא עובר לעולם אחר, זה העולם שלי. אני מדבר בשפת הסימנים שם, ובעולם השומעים אם מכירים חברים ולא מרוצים מהם,

אפשר תמיד להכיר חברים חדשים. הקהילה של החירשים מאוד קטנה ומכירים אחד את השני מהצפון ועד לדרום."

איך אתה מתמודד עם הקושי ביום יום, בעבודה?

"היום החיים כשאתה חירש הרבה יותר קלים מאשר בעבר בזכות הטכנולוגיה. אתה משתמש בהודעות דואר אלקטרוני, בוואטסאפ, בשיחת וידאו ובצ'אט. פעם לא היו את הדברים האלה, היה יותר קשה. היום החיים הרבה יותר קלים בזכות הטכנולוגיה, ואני מודה על זה."

מה תרצה שהתלמידים יידעו בנוגע ללקות? האם יש משהו מיוחד שהם צריכים לדעת?

"כשהם באים אליי, שידברו עם השפתיים בצורה ברורה כדי שאני אוכל להבין, ואם אני לא מבין אפשר לכתוב לי."

לבסוף, מה היית רוצה שיעשו כדי להעלות את המודעות לנושא של הלקות הזאת?

"אני הייתי רוצה שכולם ילמדו וידעו להשתמש בשפת הסימנים."